

Birgit Helena at vita, at hon er skikkað at gera hertænastu, og komandi ár fer hon til Aalborg, har hon byrjar at gera hertænastu 4. februar. Hertænastan tekur 4 mánaðir.

Læra at skjóta

Hertænastan er grundútbúgvingin í herinum. Dagurin byrjar longu klokkan hálvum seks um morgunin, tá tey skulu upp at reiða songina, pussa skógvarnar og vaska, og tey fáa ikki fri fyrr enn klokkan tiggju um kvøldið.

Birgit Helena greiðir frá, at tey verða lærd alt tað grundleggjandi sum til dømis, hvussu ein pakkar ryggsekin, hvussu tjaldið skal setast upp, hvussu ein ger mat á hermótinum, hvussu tey skulu ganga,

og hvussu tey svara sersjantinum aftur. Hertænastan er fyrireiking til kríggj, og tí verða tey eisini lærd at handfara vápn.

– Tað haldi eg vera sera spennandi, og eg gleði meg til tað, sigur Birgit Helena, sum ikki hugsar um skjótivenjingina sum nakað, ið hevur til endamáls at læra hana at skjóta onnur menniskju.

Tá mett verður, um ein umsøkjari er skikkaður til hertænastuni, verður ikki hugt eftir, um umsøkjarin er í góðari kropsligari venjing ella ikki. Men tað er avgjørt ein fyrimunur, tí hertænastan er sera krevjandi, greiðir hon frá.

– Vit verða send út at gera royndir á hermótinum, og vit skulu eitt nú renna fleiri kilometrar við tungum ryggsekkki. Og tey, sum

ætla sær á sersjantskúla eftir hertænastuna, fáa upp aftur størri avbjóðingar, sigur Birgit Helena, sum sjálv umhugsar at fara víðari og útbúgva seg til sersjant.

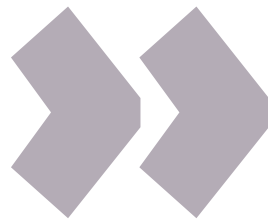
Leiðaraútbúgving í herinum

Hon greiðir frá, at hon ætlar at søkja um at sleppa inn á sersjantskúlan, tí hon kundi hugsað sær at roynt at verið leiðari.

Sersjanturin hevur ábyrgdina av teimum, sum gera hertænastu, og tað er ein tanki, sum lokkar Birgit Helenu.

– Tað hevði eg væl tímað, og tað er eisini ta leiðina, eg fari, um eg velji at útbúgva meg víðari innan herin.

Tá søkt verður um at sleppa inn

– Vit verða send út at gera royndir á hermótinum, og vit skulu eitt nú renna fleiri kilometrar við tungum ryggsekkki. Og tey, sum ætla sær á sersjantskúla eftir hertænastuna, fáa upp aftur størri avbjóðingar, sigur Birgit Helena, sum sjálv umhugsar at fara víðari og útbúgva seg til sersjant.

á Sersjantskúlan, krevst gott ummæli frá hertænastuni.

– Umsøkjararnir skulu til eina roynd fyri at vita, um teir eru nógv væl fyri kropsliga at sleppa inn á Sersjantskúlan. Eisini verður hugt eftir, hvussu raskur ein var, tá ein gjørdi hertænastu, og hvussu væl ein fylgdi boðunum, sum vórðu givin, sigur hon.

– Um eg klári meg væl, hevði eg tikið av, um eg fekk í boði at byrja á Sersjantskúlanum. Egeri von við at venja nógv og pressa meg sjálva, og eg giti, at hetta er nakað, sum eg hevði kunnað lært frá mær eftir grundútbúgvingina innan herin, greiðir hon frá.

Tað eru eisini nógvir framtíðarmøguleikar innan herin, sigur Birgit Helena og vísir á, at tað ber til at arbeiða seg upp gjøgnum hernaðarskipanina.

– Um ein tekur ábyrgd, so fær ein eisini meira ábyrgd á ymiskum økjum, sigur Birgit Helena, sum eitt nú heldur, at útbúgvingin sum heryvirmaður ljóðar sera spennandi.

– Talan er um eitt høgt leiðarastarv innan herin, sum eisini kann

brúkast í vinnulívinum annars. Tað er ein strævin útbúgving, sum krevur nógv, men tað hevði avgjørt verið spennandi at farið tann vegin, sigur hon. Hon leggur afturat, at hon tekur endaliga støðu til, um hon heldur fram í herinum, tá hertænastan er liðug.

Send í kríggj

Birgit Helena Dahl Hansen hevur ikki enn hugsað so nógv um, hvussu hon hevur tað við, at hon kann verða send í kríggj, um hon velur at útbúgva seg innan herin.

Hon sigur, at tað eru eisini hernaðarligar uppgávur, sum ikki eru so vandamiklar, men at tað altíð er ein ávísur vandi kortini.

– Velji eg at fara víðari innan herin, so má eg taka støðu til móguleikan fyri, at eg verði út-send. Tað er eisini nakað, sum ein fær undirvísing í, so ein verður fyrireikaður til tað, sum tað hevur við sær at verða útsendur.

– Tað er ringt at fyrireika meg til tað, nú tá eg siti á skúlabonki í Hoydølum. Men eg dugi væl at síggja, at tey tóttu bondini, sum verða knýtt, í einari herdeild hava við sær, at ein kennir seg noyddan at vera við allan vegin, sigur Birgit Helena.

– Verður øll herdeildin send avstað, so er tað torført at siga nei og halda, at ein hevur meira týðning enn onkur annar, sigur hon og ásannar, at hetta er eitt mál, sum hon verður noydd at taka støðu til.

Hertænasta ein góð íløga

Sama hvørja leið Birgit Helena velur, tá hon er liðug við hertænastuna, er hon sannførd um, at hertænastan er ein góð íløga í framtíðina.

Hon sigur, at hertænastan er blivin sera væl umtókt, og at tað eru nógv, sum fara sjálvboðin í herin í Danmark.

– Tað er ikki tí, at tey hugsar um, at tey skulu verða klár at fara í kríggj. Tað er meira tað, at øll upplivingin er øgiliga mennandi fyri tann einstaka, sigur Birgit Helena, sum heldur, at hertænastan hevur eisini stóra ávirkan á siðmenningina sum heild.

Hon sigur, at tað eru í hvussu so er nógv, sum gera hertænastuna og velja ikki at fara víðari í herinum. Tey hava ofta eitt friár og hava hug at royna okkurt spennandi, vísir hon á.

– Sama um ein bara tekur hertænastuna í fyra mánaðir og fer víðari til okkurt annað, so lærir ein nógv um samanhald. Tað er mennandi at noyðast upp klokkan hálvum seks hvønn morgun, pussa skógvar og vaska og renna úti í ringum veðri við tungum ryggsekkki.

– Tað er ein góð barlast at hava og ger ein disiplineraðan í lívinum, heldur Birgit Dahl Hansen, sum komandi ár fer til Aalborg at gera hertænastu.